

Škrtni slovo, které je nesprávně napsané

I kdiš-když byla-bila velká zyma-zima, Martin se vidal-vydal na procházku-prochasku do přírody. Na kraji-kraji silnice zeslchl-zaslechl najednou podivné-podyvné krákání. "Podívejme-Dopívejme se," řekl si, "vždyť-vždyť vrány običejně-obyčejně sedají vysoko-visoko v korunách stromů-storomů ..." Zvědavě-Zdjedavě šel k místu, odkud-otkud přicházel ten zvuk - a to překvapení-překapení! Na zemi spatřil-zpatřil malou vystrašenou-vistrašenou vránu. "Zdá se, že je-žeje zraněná. Určitě ji zachytí-zachití auto nebo na ni zaútočí-zaútočí sokol..."

A opravdu-opravbu, ptáče nemohlo létat a jeho oči prosily-prosly o pomoc. "Neboj se," řekl Martin vráně. "Vezmu tě s sebou-ssebou domů a vyléčím-viléčím tě." A vzal ji něžně-něšně do dlaní. V měkce vystlané krabici-krapici se vrána rychle-hychle zotavovala a nabírala-nabýrala síly. Aby-Abi poděkovala svému zachránci-záchrnci, občas několikrát zakrákala. "Vypadá-vipadá to, jako bys-bis chtěla mluvit," řekl Martin. "Opakuj-Vopakuj po mně: MAR-TIN, MAR-TIN." Netrvalo dlouho-dolouho a vrána se naučila vyslovovat-vislovovat jméno svého kamaráda. A Martin jí řekl: "Teď-Teť, když budeš potřebovat mou pomoc, stačí, když-kdyš mě zavoláš, a já hned přijdu."
